

Cauza C-338/20

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

22 iulie 2020

Instanța de trimitere:

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polonia)

Data deciziei de trimitere:

7 iulie 2020

Partea în procedura care a condus la aplicarea sancțiunii a cărei executare face obiectul acțiunii principale:

D. P.

[omissis]

ORDONANȚĂ

7 iulie 2020

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi [Tribunalul Districtual Łódź-Centru din Łódź], Sekcja Wykonania Orzeczeń V Wydziału Karnego [Departamentul pentru Executarea Hotărârilor din cadrul Secției V Penale]

[omissis][compunerea instanței]

după deliberarea în ședința din 7 iulie 2020

în cauza **D. P.**

având ca obiect cererea depusă de Centraal Justitieleel Incassobureau

privind executarea unei hotărâri care impune plata unei sancțiuni financiare

în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene [omissis] [trimitere la Jurnalul oficial al Uniunii Europene] și al articolului 15 alineatul 2 din Codul executării pedepselor

dispune

- I. se adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare preliminară privind interpretarea dreptului Uniunii:

În cazul în care unei persoane sancționate i-a fost comunicată decizia prin care se impune plata unei sancțiuni financiare fără a se asigura traducerea sa într-o limbă pe care destinatarul o înțelege, autoritatea competentă a statului de executare a deciziei este autorizată să refuze executarea acesteia în temeiul dispozițiilor de punere în aplicare a articolului 20 alineatul (3) din Decizia-cadru 2005/214/JAI ca urmare a încălcării dreptului la un proces echitabil?

- II. [omissis][considerații de ordin procedural]

[OR 2]

Motivare

1. Dreptul Uniunii

- 1.1** Potrivit articolului 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană [omissis] [trimitere la Jurnalul oficial al Uniunii Europene], Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, [omissis] care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor. Dispozițiile cuprinse în cartă nu extind în niciun fel competențele Uniunii astfel cum sunt definite în tratate. Drepturile, libertățile și principiile prevăzute în cartă se interpretează în conformitate cu dispozițiile generale din titlul VII al cartei privind interpretarea și punerea sa în aplicare și cu luarea în considerare în mod corespunzător a explicațiilor menționate în cartă, care prevăd izvoarele acestor dispoziții. Articolul 6 alineatul (3) TUE prevede că drepturile fundamentale, astfel cum sunt garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și astfel cum rezultă din tradițiile constituționale comune statelor membre, constituie principii generale ale dreptului Uniunii.
- 1.2** În considerentul (5) din preambulul Deciziei-cadru din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare (2005/214/JAI, denumită în continuare „[decizia-cadru]”) s-a arătat că decizia-cadru respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și reflectate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special capitolul VI.
- 1.3** Articolul 3 din decizia-cadru prevede că aceasta nu are ca efect modificarea obligației de a respecta drepturile fundamentale și principiile juridice fundamentale înscrise în articolul 6 din tratat.
- 1.4** Articolul 20 alineatul (3) din decizia-cadru prevede că un stat membru se poate opune recunoașterii și executării deciziilor, atunci când certificatul transmis de statul emitent creează posibilitatea încălcării drepturilor fundamentale sau a principiilor juridice fundamentale înscrise la articolul 6 din tratat.

2. Dreptul polonez

[OR 3]

- 2.1 Potrivit articolului 611ff alineatul 1 din Codul de procedură penală (denumit în continuare „k.p.k.”), în cazul în care un stat membru al Uniunii Europene, denumit în prezentul capitol „stat emitent al deciziei”, cere executarea unei decizii definitive privind o sancțiune financiară, această decizie este pusă în executare de tribunalul districtual din districtul în care autorul are bunuri sau venituri sau are o reședință permanentă sau temporară.
- 2.2 Articolul 611fg alineatul 1 punctul 9 k.p.k. permite instanței poloneze să refuze executarea deciziei dacă din certificat reiese că persoana căreia i se adresează decizia nu a fost informată corespunzător cu privire la posibilitatea și dreptul de a contesta această decizie.

3. Dreptul neerlandez

- 3.1 Centraal Justitieel Incassobureau este organul administrativ central responsabil cu încasarea și recuperarea creanțelor aferente amenzilor aplicate pentru fapte săvârșite pe teritoriul Regatului Țărilor de Jos¹.
- 3.2 Notificarea amenzii emisă de Centraal Justitieel Incassobureau poate fi atacată în termen de 6 săptămâni la Parchetul din L.

4. Situația de fapt

- 4.1 Prin decizia din 22 iulie 2019, lui D. P. i s-a aplicat o sancțiune financiară în valoare de 210 euro pentru fapta prevăzută la articolul 2 din Legea neerlandeză privind aplicarea administrativă și legală a normelor privind traficul rutier, săvârșită la 11 iulie 2019, care a constat în conducerea unui vehicul cu două anvelope care nu îndeplineau cerințele privind profilul. Decizia este definitivă din 2 septembrie 2018.

5. Procedura în fața instanței naționale

- 5.1 La 21 ianuarie 2020, la Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi [Tribunalul Districtual Łódź-Centru din Łódź] a fost depusă o cerere a autorităților neerlandeze de executare a unei sancțiuni financiare impuse D. P. [OR 4]
- 5.2 Această instanță a solicitat Centraal Justitieel Incassobureau să indice dacă decizia de aplicare a sancțiunii financiare a fost comunicată persoanei sancționate însoțită de traducerea în limba polonă.

¹ Informații de pe pagina de internet: <https://www.cjib.nl/pl>.

- 5.3** Autoritatea neerlandeză a răspuns negativ și a arătat că decizia a fost întocmită în limba neerlandeză și cuprindea clarificări suplimentare în limbile engleză, franceză și germană, precum și o trimitere la pagina de internet www.cjib.nl, unde sunt publicate informații în limba polonă.
- 5.4** Persoana sancționată s-a prezentat în ședința din 9 iunie 2020 și a arătat că, la sfârșitul lunii noiembrie-începutul lunii decembrie 2019, a primit o corespondență din Țările de Jos, care nu a inclus o traducere în limba polonă. A adăugat că nu a putut da curs notificării trimise, întrucât nu a înțeles conținutul acesteia. Persoana sancționată se întreține dintr-o pensie de aproximativ 1 000 de zloți (echivalentul a 240 de euro).

6. Admisibilitatea întrebării preliminare și motivele adresării acesteia

- 6.1** [*omissis*][informații privind admisibilitatea cererii și dreptul la o cale de atac în dreptul polonez]
- 6.2** Un răspuns din partea Curții de Justiție a Uniunii Europene la întrebarea preliminară adresată de instanța de trimitere este esențial pentru interpretarea și aplicarea corectă a reglementărilor naționale de punere în aplicare a Deciziei-cadru 2005/214/JAI în cauza cu care este sesizată această instanță.

7. Poziția instanței de trimitere cu privire la răspunsul la întrebarea preliminară

- 7.1** Astfel cum rezultă din considerentul (5) din preambulul Deciziei-cadru 2005/214/JAI, aceasta respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și reflectate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special capitolul VI. Chestiunea [OR 5] respectării drepturilor fundamentale este menționată la articolul 3 din decizia-cadru, iar articolul 20 alineatul (3) prevede că un stat membru se poate opune recunoașterii și executării unei decizii, dacă există suspiciunea că aceasta a fost emisă cu încălcarea drepturilor fundamentale.
- 7.2** În cauza Pupino², Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în mod expres că decizia-cadru trebuie interpretată astfel încât să fie respectate drepturile fundamentale, inclusiv dreptul la un proces echitabil, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) și interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.
- 7.3** Trebuie arătat că problema caracterului echitabil al procedurii desfășurate în statul membru din care provine decizia transmisă spre executare în temeiul Deciziei-cadru 2005/214/JAI este esențială din punctul de vedere al garantării drepturilor persoanei sancționate financiar. Astfel, această decizie este transmisă

² [Hotărârea din 16 iunie 2005, Pupino (C-105/03, EU:C:2005:386, punctul 59)]

ca decizie definitivă și autoritatea care o execută nu este autorizată să corecteze viciile de procedură săvârșite în statul emitent.

- 7.4** Analiza dispozițiilor referitoare la traduceri, cuprinse în actele juridice în vigoare ale Uniunii nu [omissis] oferă [însă] un răspuns evident și lipsit de ambiguitate la întrebarea dacă statul membru care a emis decizia prin care se impune o sancțiune financiară este obligat să comunice această decizie însoțită de traducerea într-o limbă pe care destinatarul o înțelege.
- 7.5** Decizia-cadru 2005/214/JAI nu conține nicio dispoziție din care să reiasă în mod expres obligația de a comunica destinatarului traducerea deciziei de aplicare a unei sancțiuni financiare, însă trebuie subliniat că decizia-cadru menționată se referă la etapa executării deciziei deja definitive într-un alt stat membru. Etapa anterioară este reglementată de legislația statului emitent și, printre altele, de dispozițiile Directivei (UE) 2015/413 a Parlamentului European și a Consiliului din [11 martie 2015] de facilitare a schimbului transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră³.
- 7.6** În afara dispozițiilor cu caracter tehnic, referitoare la schimbul în sine de date între autoritățile competente din statele membre, în acest instrument au fost incluse și reglementări cu caracter de garanție. Astfel cum s-a arătat în considerentul (25) din preambul, directiva respectă drepturile fundamentale și principiile [OR 6] recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv dreptul la respectarea vieții private și de familie și la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare. Din considerentul (15) din preambul rezultă, în schimb, că statele membre ar trebui să fie în măsură să contacteze proprietarul, deținătorul vehiculului implicat sau persoana identificată în alt mod, suspectată de săvârșirea unei încălcări a normelor de circulație care afectează siguranța rutieră, pentru a transmite informații persoanei respective cu privire la procedurile aplicabile și la consecințele juridice ale încălcării în temeiul dreptului statului membru. Pe de altă parte, în considerentul (16) s-a stabilit că statele membre ar trebui să furnizeze traduceri echivalente în ceea ce privește scrisoarea de informare trimisă de statul membru în care s-a săvârșit încălcarea, astfel cum se prevede în Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴.
- 7.7** Articolul 5 alineatul [(1) teza a doua] din dispozitivul Directivei 2015/413/UE stipulează că, dacă statul membru decide să inițieze proceduri referitoare la încălcările normelor de circulație, acesta informează, în conformitate cu dreptul său intern, proprietarul, deținătorul vehiculului sau persoana identificată în alt mod, suspectată că a săvârșit încălcarea normelor de circulație care afectează siguranța rutieră. În conformitate cu normele de drept intern, informarea prezintă

³ [JO 2015, L 68, denumită în continuare „Directiva 2015/413/UE”].

⁴ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din [20 octombrie 2010] privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale [JO 2010, L 280, p. 1, denumită în continuare „Directiva 2010/64/UE”].

consecințele juridice ale încălcării normelor respective pe teritoriul statului membru în care s-a săvârșit încălcarea în temeiul dreptului statului membru respectiv. În plus, statul membru respectiv va include în scrisoarea de informare orice informații relevante, în special natura respectivei încălcări a normelor de circulație care afectează siguranța rutieră, locul, data și ora la care a fost săvârșită, o trimitere la dispozițiile aplicabile (inclusiv titlul acestora) dispozițiile aplicabile din dreptul intern care au fost nerespectate și sancțiunea aferentă, precum și, după caz, date privind dispozitivul utilizat pentru constatarea încălcării. În acest scop, statul membru în care s-a săvârșit încălcarea poate utiliza modelul prevăzut în anexa la directivă.

- 7.8** Totodată, la articolul 5 alineatul (3) se indică în mod expres că, în cazul în care decide să inițieze [OR 7] proceduri, statul membru în care s-a săvârșit încălcarea transmite scrisoarea de informare, în scopul garantării respectării drepturilor fundamentale, în limba documentului de înmatriculare a vehiculului, dacă acesta este disponibil, sau într-una din limbile oficiale ale statului membru de înmatriculare.
- 7.9** Astfel, așa cum rezultă din dispozițiile citate, în cazul încălcărilor care intră în domeniul de aplicare al directivei, există obligația traducerii scrisorii de informare privind inițierea procedurii în limba documentului de înmatriculare a vehiculului, prin urmare în limba pe care destinatarul o înțelege. Comunicarea unei scrisori de informare corect completate, care cuprinde toate informațiile necesare privind motivele sancțiunii și calea de atac, tradusă într-o limbă pe care destinatarul o înțelege, îi va permite acestuia să se apere în mod efectiv împotriva sancțiunii aplicate. Îndeplinirea de către autoritățile statelor membre a obligațiilor de informare menționate de Directiva 2015/413/UE are astfel o funcție de garanție esențială.
- 7.10** În acest stadiu, este necesar să ne referim și la reglementările cuprinse în Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din [20 octombrie 2010]. Dreptul la traducere menționat se aplică din momentul în care unei persoane i se aduce la cunoștință de către autoritățile competente ale unui stat membru, prin notificare oficială sau în alt mod, faptul că sunt suspectate sau acuzate de comiterea unei infracțiuni, până la finalizarea procedurilor, prin aceasta înțelegându-se soluționarea definitivă a întrebării dacă persoanele în cauză au comis infracțiunea, inclusiv, după caz, stabilirea pedepsei și soluționarea oricărei căi de atac⁵.
- 7.11** La articolul 1 alineatul (3) din dispozitivul Directivei 2010/64/UE se prevede însă că, în cazul în care legislația unui stat membru prevede aplicarea unei sancțiuni pentru infracțiuni minore de către o altă autoritate decât o instanță cu competențe în materie penală și aplicarea unei astfel de sancțiuni poate fi atacată în fața unei astfel de instanțe, respectiva directivă se aplică doar în cazul procedurilor desfășurate în fața respectivei instanțe ca urmare a exercitării unei astfel de căi de

⁵ [A se vedea] articolul 1 alineatul (2) din directivă.

atac. Astfel, ar putea părea *prima facie* că statele membre au fost exonerate de obligația de a traduce documente în faza precontencioasă a procedurii desfășurate în cauze cu o gravitate redusă, în care decizia nu este adoptată de o autoritate judiciară, ceea ce pare să confirme și considerentul (16) din preambulul directivei. Astfel cum rezultă din considerentul menționat mai sus, obligația de traducere intervine [OR 8] abia în procedura desfășurată în fața instanței la care a fost introdusă calea de atac împotriva deciziei emise de o autoritate, alta decât o instanță judecătorească.

7.12 În pofida acestei dispoziții a articolului 1 alineatul (3) din Directiva 2010/64/UE, nu trebuie să uităm că aceasta instituie doar un standard minim. Statele membre au însă posibilitatea de a extinde drepturile prevăzute de aceasta pentru a asigura un nivel de protecție mai înalt. În plus, se stipulează în mod clar că nivelul de protecție menționat nu poate fi mai redus decât cel care decurge din standardele cuprinse în Convenția europeană a drepturilor omului sau în Carta drepturilor fundamentale, în conformitate cu interpretarea acestora care decurge din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului⁶ sau a Curții de Justiție a Uniunii Europene. În plus, interpretarea și punerea în aplicare a dispozițiilor directivei care corespund drepturilor garantate prin instrumentele amintite mai sus trebuie să respecte interpretarea furnizată de jurisprudența ambelor instanțe menționate⁷.

7.13 În acest context, trebuie amintit că jurisprudența Curții de la Strasbourg, în temeiul articolului 6 din CEDO, oferă, în această privință, unele orientări, iar în ceea ce privește traducerile și Curtea de Justiție a Uniunii Europene a avut deja ocazia să se pronunțe [*omissis*]. Astfel cum rezultă din jurisprudența Curții de la Strasbourg, dreptul de a primi o traducere a deciziei și a informațiilor privind căile de atac disponibile este unul dintre elementele esențiale ale dreptului la un proces echitabil⁸. Curtea de la Strasbourg indică de asemenea în mod explicit că drepturile garantate la articolul 6 din CEDO se aplică și în cauzele de gravitate redusă, inclusiv în cele privind contravențiile⁹. În favoarea obligației traducerii chiar și în cauzele care privesc fapte de o gravitate redusă s-a pronunțat și Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea Sleutjes (C-278/16), cu mențiunea că decizia în cauză se referea la o ordonanță penală emisă de o instanță¹⁰.

7.14 În opinia instanței naționale, din dreptul persoanei la un proces echitabil trebuie dedusă obligația impusă tuturor statelor membre de traducere a deciziei de aplicare a unei sancțiuni financiare chiar și în cauzele privind contravenții. Astfel,

⁶ [Denumită în continuare „Curtea de la Strasbourg”].

⁷ Considerentele (32) și (33) din preambulul Directivei 2010/64/UE.

⁸ [A se vedea printre altele Hotărârea Curții de la Strasbourg din 28 august 2018, 59868/08, Vizgirda împotriva Sloveniei].

⁹ Hotărârea Curții de la Strasbourg din [21 martie 1984], 8544/79, [Oztürk împotriva Germaniei].

¹⁰ Hotărârea [din 12 octombrie 2017], ECLI:EU:C:2017:757.

exercitarea efectivă a dreptului la apărare necesită înțelegerea conținutului acuzațiilor aduse și a informării privind calea de atac. Prin urmare, nu se poate considera că dreptul la apărare este garantat [OR 9] în situația în care decizia de aplicare a unei sancțiuni financiare este comunicată persoanei sancționate fără traducere, într-o limbă pe care nu o înțelege, cu trimitere la o pagină de internet pe care sunt disponibile doar informații generale despre modalitatea de contestare a amenzi aplicate. Având în vedere cele de mai sus, lipsa traducerii conținutului acuzațiilor aduse și a informării privind calea de atac împiedică, în opinia instanței naționale, persoana sancționată să își exercite dreptul de apărare.

7.15 Această problemă a fost observată și de legiuitorul Uniunii, având în vedere că în Directiva 2015/413/UE, adoptată la mulți ani după Decizia-cadru 2005/214/JAI, au fost incluse o serie de dispoziții cu caracter de garanție, inclusiv dispoziții care impun trimiterea către contravenienții care au încălcat normele rutiere a unor scrisori de informare traduse într-o limbă pe care aceștia o înțeleg.

7.16 După cum rezultă din considerațiile care precedă, instanța națională apreciază că, în cazul în care decizia de aplicare a sancțiunii financiare nu a fost comunicată persoanei sancționate însoțită de informarea corespunzătoare într-o limbă pe care aceasta o înțelege, autoritatea statului de executare este obligată să refuze executarea deciziei respective, având în vedere că această decizie a fost emisă cu încălcarea dreptului la un proces echitabil.

7.17 Îndoielile menționate mai sus justifică sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

7.18 [omissis]

7.19 [omissis] [considerații de ordin procedural]

[omissis]

[OR 10]